

5. 7. Trentacinq. n. 7. Gigas de pensionib. quæst 88. Quod limitandum est, si scholasticus fructus sui beneficii, ut studii incumbere possit, locet ad triennium, vel ad aliud brevius tempus, & pro toto triennio anticipat pensiones recipiat nam si ante decedat, quam locatio finiatur, successor nisi eas solverit colono, stare compelleretur locationi nihil pensionum nomine recepturus; Rebus. de privi-leg. 26. August. Barbof. nu. 9. Tondut. n. 37. De quo vide Trident. sess. 25. de reformat. c. 11. ubi prohibentur locationes per anticipatas solutiones fieri, non obstante privilegio quocunque.

103 Principalis conclusio diversimodè solet limitari, ut videre est apud Augustin. Barbofa ex nu. 2. & Caroc. conclus. 9. n. 57. cum seqq. ex quibus una est frequentissima, ut scilicet successor ad locationem teneatur pro eo anno, quo beneficiarius qui locavit deceffit, ne colonus in damno versetur propter sumptus ad culturam factos, ita Caroc. conclusio. 13. num. 61. Gratian. sup. c. 606. num. 17. Tondut. nu. 5. Marefcot. n. 7. in fine, Surd. decis. 52. n. 10. Francisc. Marc. decis. 197. n. 9. part. 2. August. Barbof. nu. 3. Cacher. decis. 82. num. 10. Trentacinq. nu. 10. Idem per contrarium dicendum est de colono, qui pro eo anno recedere à locazione invito beneficiario nequit; Trentacinq. d. n. 10. vers. Hac conclusio, Francisc. Marc. decis. 102. in fine, part. 1. Aug. Barbof. ubi proximè, Aloyf. Ricc. in prax. for. Ecclesiastic. resolut. 97. n. 5. in 2. edit. Quod intellige ut sup. n. 4.

104 Altera limitatio est, quòd ubifuerit consuetudo obligans successorem in beneficium ad standum locacioni antecessoris, servandæ erit; Caroc. concl. 14. num. 63. Francisc. Marc. decis. 244. part. 1. Aug. Barbof. nu. 4. Ricc. sup. n. 8. Quaranta in summ. Bullarii, verb. alienatio, nu. 19. & in Gallia ad tollendas fraudes in Tribunalibus frequentissimè observari, ut locationi per successores stetur, testatur post alios Tondut. n. 31.

105 Utùm colonus electus per successorem ante finitum locacionis tempus agere ad interesse contra hæredes beneficiarii, qui locavit, possit? latè disputat Guttier. d. c. 36. ex nu. 16. cum quo tenendum est, quòd si beneficium ad alium perveniat facto locatoris, ipse vel fidejussores, aut hæredes manent astricti ad interesse colono solvendum pro futuris annis, usque ad tempus præscriptum: Si verò morte, aliave causa præter voluntatem, aut factum possessoris beneficium in alium transferatur, nulla actio dabitur conductori, quia casu fortuito usus rei impeditur; quare nihil ex gere poterit, nisi quicquam anticipatè solverit, quod repetere non prohibetur. Idem docet Petr. Barbof. in d. §. in n. 22. Aug. Barbof. n. 11. 12. & colligitur ex traditis per P. Molin. disp. 493. n. 1. 5. & Molin. d. c. 21. d. n. 8. Et procedit quanquam colonus expensas fecerit pro integro locacionis tempore, quoniam sibi imputare debet, qui prævidere potuit casum mortis beneficiarii, à quo conduxerat, quo locatio in tempestivè finiretur, ut Molin. & Aug. Barbof. asserunt. Quæ resolutio limitatur quoad secundam partem; si beneficiarius locasset rem Ecclesiæ, ut patrimoniale, ejus qualitatem ignoranti; Guttier. n. 19. Aug. Barb. n. 13. Molin. (licet in successore majoratus loquatur) nu. 11. Aut si beneficiarius de eversione cautionem interponeret, obligans se ad interesse pro toto locacionis tempore, quia ipse, fidejussor vel hæres poterit conveniri, ut pactioni stetur, quamvis casu rei usus impeniatur; August. Barbof. n. 14. Guttier. nu. 25. qui à n. 27. limitat etiam de jure Regio; ex l. 9. tit. 17. p. 1.

Ibi: *Quæ quidem procedit.*

Hoc speciale non est, sed generaliter in mat ria 106 locacionis observatur, nec claudicare contractus potest, ut dictum est sup. n. 2. & in specie notant, Molin. n. 4. Caroc. conc. 20 n. 78. P. Molin. disp. 492. n. 5. Aug. Barb. n. 15. Guttier. nu. 12. Petr. Barb. n. 19. Trentacinq. n. 5. Redoan. de reb. Eccles. non alien. §. 1. An Prælati, n. 5.

Ibi: *Idem erit ubi Rector Ecclesiæ.*

De hoc consulas Tondutum latè disputantem à 107 n. 12. qui cum D. Covar. in præsentia resolvit, beneficiarium succedentem in favorem, non teneri ad resignationem etiam in favorem, non teneri ad continuandam locacionem ab antecessore factam: idem probant Trentacinq. nu. 8. Petr. Barbof. ubi prox. mè, Flamin. de resignat. beneficior. p. 1. q. 26. n. 47. Ant. de Marin. d. c. 259. n. 11. Redoan. sup. pag. 342. n. 6. P. Molin. ubi proximè, Guttier. n. 6. Cacher. variat. p. 1. c. 14. n. 45. Ratio est quia cum singularis successor sit, locacioni non astringitur, juxta regulam l. emptorem; ex qua constat, nihil interesse quòd voluntate antecessoris succedatur; nam hoc onerat alienantem, ut de eversione teneatur, non eum, qui emit, vel aliter rem acquirit, ut notat Tondut. n. 16. 18.

Sed contrarium placuit Gratian. d. c. 606. n. 20. 108 Surd. de aliment. tit. 9. q. 42. num. 13. Hodiern. ad eundem dec. 33. n. 4. Merlin. sub. d. q. 22. n. 14. qui moventur communi doctrina, quæ habet, proprietarium teneri ad locacionem per usufructu rium factam, quando consolidatio usufructus cum proprietate fit ex voluntate usufructuarii. At sustinendo pro orem communem sententiam, respondendum est, quòd etsi concedatur (quod difficultate non vacat) proprietatis dominum, ad quem usufructus voluntate locatoris pervenit, non posse à locacione resilire; diversa tamen in beneficiario ratio militat, siquidem in usufructuario, & similibus, successor jus, ac causam habet à renuntiante, vel cedente, successor verò beneficii, etiam per resignationem in favorem illud à resignante non recipit immediatè, sed à Superiore conferente, Roman. conf. 201. n. 5. Alex. conf. 63. n. 11. 12. lib. 4. Ita Tondut. num. 26.

Vers. Tertium, in hac questione.

Hujus questionis fundamenta pro utraque parte refert, Petr. Barbof. à n. 7.

Vers. Ego verò.

Nemini dubium est, quin Prælati, vel Rector 109 Ecclesiæ possit propria autoritate res ejus ad triennium, aut infra locare, Clement. 1. de reb. Eccles. Bald. in l. jubemus nulli, num. 4. vers. Quod autem, C. de Sacrosanct. Eccles. Caroc. conc. 2. num. 7. Petr. Barbof. n. 23. & alij mox referendi.

Ibi: *Quod si locatio fieri potuit.*

Locatio ritè facta per Rectorem Ecclesiæ, ejus 110 nomine; ac pro ipsius utilitate de rebus Ecclesiasticis, est per successorem omninò servanda ad tempus conventionie præsumit; Marefcot. nu. 5. Barbof. sentior n. 22. Tondut. n. 1. P. Molin. disp. 492. n. 5. Caroc. sup. conc. 1. n. 7. August. Barbof. n. 1. & in collectan. ad c. ult. n. 6. ne Prælat. vic. suas, Calvalcan.

valcan. decis. 44. tit. 31. Guttier. sup. d. c. 8. n. 71. Mantia, ubi proximè, n. 2. vers. Et quidem successor. Lassart. de Decim. vend. c. 18. n. 97. Franc. Marc. decis. 196. n. 8. p. 2. Trentacinq. n. 9. Thom. Delbene de immunit. Eccles. tom. 2. c. 17. dub. 24. nu. 6. & cap. 28. dub. ult. n. 4. Quo casu pensiones anticipatè solutas successor debet approbare, si in utilitatem Ecclesiæ veritas fuisset constituta; alias iterum à colono exigentur, Petr. Barbof. cum aliis, n. 27. Tondut. n. 33. 37. Ferret. conf. 151. n. 1.

Ibi: *Sicut tenetur tutor, qui alteri tutori.*

111 Tutor, aliisque similes administrator, si in alterius locum subrogetur, antecessoris locacioni legitime factæ stare compellitur, Tondut. n. 2. Caroc. rubric. de tutor. & curatorib. q. 6. n. 23. 4. P. Molin. d. n. 5. ad fin. Petr. Barb. n. 23. Guttier. de tutel. par. 2. c. 20. n. 7. Delbene sup.

Ibi: *Nec refert, sit utilis locatio Ecclesiæ.*

112 Communiter DD. requirunt, ut in specie, de qua agimus, successor stare debeat locacioni, quòd contractus utilis sit Ecclesiæ, ut constat ex Trentacinq. d. n. 9. Caroc. conc. 2. ex n. 7. Sed nihilominus verum est, in præsentia D. Covar. docet: scilicet locacionem quoad successorem subsistere, etsi damnosa fuerit, aut non utilis Ecclesiæ, nisi restitutio in integrum adversus eam postuletur; nam communis opinio non explicat, qua via à locacione successor recessurus sit, atque ita est intelligenda, ut obtemo restitutionis auxilio; colonus expellatur; prout sentiant Petr. Barbof. n. 23. Redoan. p. 343. n. 8. Guttier. & P. Molin. ubi proximè, Caroc. d. conf. 2. n. 9. 14. Delbene sup. n. 7.

Vers. Sic sane, si Rector alicujus Hospitalis.

113 Rector, sive administrator alicujus Hospitalis ad tempus constitutus, si legitime locet prædia propria Hospitalis, ejus nomine ad longius, quam administratio est permanens, successor resilire à contractu ante finitum locacionem prohibetur, P. Molin. d. nu. 5. in fin. Guttier. d. c. 20. n. 8. Roland. conf. 49. num. 7. lib. 2. Petr. Barb. num. 7. Caroc. d. conc. 2. n. 7.

Vers. Idem dicas.

114 Idem de Rectoribus Civitatum docent etiam DD. proximè laudati.

Vers. Ut. Ibi: *Non idem erit.*

115 Quamvis Beneficiarius, sive Prælati locet prædia Ecclesiastica, quorum fructus ad se pertinent, nomine Ecclesiæ; non idè successor stare tenetur locacioni, quæ restricta intelligitur ad tempus, quo locator beneficio, vel dignitate fungatur: Petr. Barbof. n. 19. Guttier. d. cap. 36. n. 5. Tondut. n. 3. Trentacinq. n. 9. vers. Ex hac conclusione, Alexand. conf. 160. n. 4. Idem erit, si expressim obliget successorem, cum non possit Marefcot. n. 6.

116 Ratio est, quoniam Prælati nullum jus in successorem transfert, ut eum stare suo contractui valeat obligare. Nec interest, quòd asserat se nomine Ecclesiæ locare, cujus nulla versatur utilitas; quare in eo actu non ut administratorem se gerit, sed tanquam jus in re habentem: quod cum ita sit, natura & veritas rei verborum præteritu non immutatur.

Faria addit. ad Covar. Tom. 1.

tatur, l. 1. & per tot. C. plus valere quod agitur, quam quòd simul, concip. Guttier. d. c. 36. nu. 5. 6. Petr. Barbof. n. 29.

AD CAPUT XVI.

De locacione bonorum Ecclesiæ, ubi & nonnulla de alienatione notantur.

SUMMARIUM.

- 1 De materia agentes.
- 2 Alienatio bonorum Ecclesiæ, juris solemnitatibus non servatis, est nulla.
- 3 Prælati, aut beneficiarius, an valeat fructus ad dignitatem, vel beneficium attinentes, ad longum tempus locare? ad nu. 8.
- 9 Locatio ad longum tempus de rebus Ecclesiæ non consistit, & quantum longum tempus dicatur, ad n. 12.
- 10 Ex locacione ad longum tempus utile dominium transfertur, sed pacto impediri potest. 13. 15. 16.
- 14 Quibus alienatio prohibetur, locare ad longum tempus non licet.
- 17 Conductor possessionem non querit, sed si ad longum tempus conducat, obtinet naturalem.
- 18 Prælati jurans alienare bona Ecclesiæ, num valeat ea ad longum tempus locare? & nu. 19.
- 20 De forma, qua hujusmodi juramenta fiunt, & quomodo intelligantur.
- 21 Alienationis verbo quando locatio ad longum tempus contineatur.
- 22 Verba ita accipi debent, ut delictum excusetur, & pena.
- 23 Juramentum ita debet intelligi, ut quando minus possit jurantem astringat.
- 24 Emphyteuta locans ad longum tempus, domino irrequisito, an incidat in penam caducitatis? usque ad n. 26.
- 27 Locatio bonorum Ecclesiæ ad vitam, non servatis solemnitatibus juris, non tenet, quid si locetur ad vitam senis. nu. 30. 31.
- 28 Quid si locetur ad voluntatem contrahentis, aut alterius.
- 29 Quid si ad tempus incertum.
- 32 Inter Prælatos Regulares, & Seculares differentia quoad locacionis tempus.
- 33 Locatio rerum Ecclesiæ ultra triennium, omissis solemnitatibus juris, nulla est, Ampliatur, esse juramento confirmetur. 34.
- 35 Episcopali constitutione triennium restringi potest, sed non extendi.
- 36 Locatio rei Ecclesiastica num valeat, si exprimat, plures contrahi locaciones, per singula triennia? ad num. 40.
- 41 Locatio rei Ecclesiæ ultra triennium, an intra illud sustineatur de quo usque ad n. 51.
- 52 Locatio hæc non vitatur, si res singulis annis fructus non tulerit.
- 53 Mandatum ad locandas res Ecclesiæ intra tempus promissum, triennio elapso, non finitur.
- 54 Extravag. Ambrosiæ, de reb. Eccles. jur. commun. num sit usu recepta.
- 55 Lex usu non recepta non obligat de quo ad n. 59.
- 60 Lex jam recepta, contraria consuetudine abrogatur, & quanto tempore? n. 61.
- 62 In Hispania d. Extravag. Ambrosiæ, recepta est quoad nullitatem contractuum, secus quoad penas.